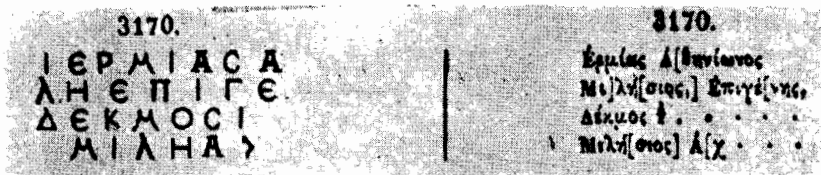

ΤΕΜΑΧΙΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
ΕΠΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝΟΝ

(ΠΙΝ. 1)

Εἰς τὴν Ἐφημ. Ἀρχ. τοῦ 1857, σελ. 1602, ἀριθ. 3170, δ Κ. Σ.
Π[ιττάκης] ἐδημοσίευσε τεμάχιον Ἀττικῆς ἐπιγραφῆς ὡς ἐξῆς :

Εἰς τὸ ὑπόμνημά του ὁ ἐκδότης δίδει τὰς ἐξῆς πληροφορίας :
« Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1857 Ἰου-
λίου 20 εἰς τὰς ἐν τῇ ᾠδεῖῳ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀρχαιολογικὰς
ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ἕλα τὰ ἄκρα αὐτῆς.
Τὸ ὕψος αὐτῆς (ἕσον σῶζεται) εἶναι % 8, τὸ πλάτος % 7, καὶ τὸ πά-
χος % 6». Προσθέτει ὡσαύτως ὅτι τὰ γράμματα Α, Ε, Μ καὶ Σ ἔχουν
τὸ ἀνωτέρω σχῆμα.

Ὁ Dittenberger, ὁ ὁποῖος συνήθως ἐχρησιμοποῖει καλύτερα ἀντί-
γραφα τοῦ Koehler, τοῦ Lolling, τοῦ v. Duhn κ.ἄ., κατέταξε τὸ τεμά-
χιον εἰς τὰ Fragmenta incerta, I. G. III 3910, ἔχων ὑπ' ὄψιν μόνον
τὴν ἔκδοσιν τοῦ Πιττάκη, μετέγραψε δὲ αὐτὸ ὡς ἀκολούθως :

. . . Ἐρμίας Α
. . . λη Ἐπιγέ[νους ?]
Δέκμος Ἰ[ούνιος ?]
. . . Μιλη[σιος] Α[χ] ? ¹

Τὸ τεμάχιον τοῦτο, ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα ἀπὸ τὰ fragmenta in-
certa τοῦ Dittenberger, δὲν περιελήφθη ὑπὸ τοῦ Kirchner ἐν I. G. II²

¹ Ἀντικαθιστῶ τὰ σύμβολα διὰ τῶν χρησιμοποιουμένων σήμερον. Ὁ Dit-
tenberger προσέκρουεν, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἀνάμειξιν ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων
ὀνομάτων καὶ διὰ κατ' ὀνομαστικὴν καὶ ἐν γένει εἶχε μεγάλους ἐνδοιασμούς διὰ τὸ
κεῖμενόν του. Τὸ ἄθνικόν Μιλησία δὲν περιέλαβε κἄν εἰς τὸ εἰρητήριον (σελ. 322).

² Βλ. I. G. II² III 2, σελ. 921.

Προφανώς ούτος δὲν εὔρε τὸν λίθον, ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς ἐξαφανισθείς.

Ἡ μελέτη τοῦ κειμένου δεικνύει ὅτι εἰς τοὺς στ. 2 καὶ 4, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὸν στ. 1, ὑπόκειται πιθανῶς ἐν συντμήσει τὸ ἐθνικὸν *Μιλή(σιος)*, τοῦτο δὲ ἐνθυμίζει τὴν ἐφηβικὴν ἐπιγραφὴν I. G. II° 2035, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις μὲ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς σύντμησιν. Ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν τὰ δνόματα τῶν ἐφήβων δὲν ἔχουν χαραχθῆ κατὰ στήλας, ὡς συνήθως, ἀλλ' ἐν συνεχείᾳ, ὅπως καὶ εἰς τὸ τεμάχιον τοῦ Πιττάκη. Τὸ ἔκτυπον τῆς ἐπιγραφῆς I. G. II° 2035, ἢ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο τεμάχια συναρμύζοντα¹, δεικνύει ὁμοιον σχῆμα γραμμάτων πρὸς τὸ διδόμενον ὑπὸ τοῦ Πιττάκη². Ὁ λίθος τῶν δύο ἐπιγραφῶν εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος (μάρμαρον τοῦ Πεντελικοῦ), τὸ δὲ πάχος ὁμολογουμένως παρουσιάζει μικρὰν διαφορὰν (0.06 μ. ἔναντι 0.08 μ.), ἀλλ' ἴσως δὲν εἶναι τὸ ἀρχικόν. Ἐν I. G. II° 2035 τὰ δνόματα χωρίζονται δι' ἀγράφου κενοῦ ἐνὸς γράμματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ παλαιὸν τεμάχιον, πιθανῶς ἐξ ἀμελείας τοῦ Πιττάκη. Κατὰ ταῦτα φαίνεται ὅτι τὰ ὑπὸ μελέτην τεμάχια ὄχι μόνον εἶναι τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου, ἀλλ' ὅτι προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχικῆς ἐπιγραφῆς.

Ἐπειδὴ οἱ λίθοι, οἱ ὁποῖοι φέρουν τὰ συνεκτιδόμενα ὑπὸ τοῦ Πιττάκη ὑπ' ἀρ. 3167 - 3169 καὶ 3171 ἐπιγραφικὰ κείμενα³, εἶχον εὑρεθῆ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον, εὑρίσκονται δὲ ὅλοι εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον⁴, καθίσταται σχεδὸν βέβαιον ὅτι καὶ ἡ ὑπὸ μελέτην πέμπτη ἐπιγραφὴ τῆς δμάδος θὰ εἶναι ὡσαύτως εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον.

Μετὰ εἰδικὴν ἔρευναν μεταξὺ τῶν ἑκατοντάδων ἀκατατάκτων ἐκτύπων ἐξ ἐπιγραφῶν τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, τὰ ὁποῖα εἶναι καταθειμένα εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Ἀνωτέρων Σπουδῶν⁵, ἀνεγνώρισα ἐσχά-

¹ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον ἀρ. 2768 καὶ 2913. Ὁ τόπος ἀνευρέσεώς των δὲν μνημονεύεται.

² Τὸ γράμμα Α ἔχει χαραχθῆ κατὰ διάφορα σχήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ Πιττάκη καὶ τοῦ Kirchner.

³ N^oν I. G. II° 5514, 8147, 2435 καὶ 9229 ἀντιστοίχως.

⁴ Αἱ τρεῖς ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιτύμβιοι, εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κουμανούδη καὶ τοῦ Lolling πρὸ τοῦ οἰκίσκου τῶν φυλάκων εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως. Βλ. Στ. Α. Κουμανούδη, Ἀττικῆς ἐπιγραφαι ἐπιτύμβιοι, Ἐν Ἀθήναις 1871, ἀρ. 177, 1501, 2003, καὶ I. G. III 1457, 2301, 2566. Ἡ τετάρτη, τὴν ὁποίαν δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνεύρη ὁ Koehler, I. G. II 1032, ἀνεγνωρίσθη βραδύτερον μεταξὺ τῶν λίθων τοῦ Μουσείου ὑπὸ τοῦ Β. Λσονάρδου, Ἀρχ. Ἐφημ. 1918, σελ. 104.

⁵ Ἐντατικὴ ἔρευνα πρὸς διαλογὴν των καὶ διάκρισιν τῶν ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν ἔχει γίνεαι ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ ἄλλων καὶ ἐμοῦ καὶ συνεχίζεται.

τως τὸ ἔκτυπον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς. Τὸ ἐπὶ ἑκατονταετίαν ἐν ἀφανείᾳ τεμάχιον εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον ὑπ' ἀρ. 3153. Τὸ ἔκτυπον δὲν εἶναι καλόν, δεῖκνυει ὅμως ἐπαρκῶς ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ὁμοιότητος πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν I. G. II² 2305, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιῶνται, τὰ γράμματα ἔχουν τὸ αὐτὸ ὄψος, τὰ ὀνόματα χωρίζονται διὰ τοῦ ἀγράφου κενοῦ καὶ τὸ διάστιχον εἶναι μεγαλύτερον τοῦ συνήθους, ὅπως καὶ εἰς ἐκείνην. Τέλος ἡ ἀπόστασις τριῶν στίχων ἀπὸ βάσεως εἰς βᾶσιν εἶναι ἡ αὐτὴ, ἂν καὶ ὄχι πάντοτε¹. Πιστεύω ὅτι τὰ τεμάχια I. G. III 3910 καὶ I. G. II² 2035 προέρχονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν. Ἐπειδὴ τὸ κατώτερον μέρος τοῦ τεμαχίου I. G. III 3910 ἔχει μείνει ἀγραφον, φαίνεται ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς ἢ πάντως τοῦ τμήματος τούτου. Εἰς τὴν ἐνεπίγραφον τοῦλάχιστον ἐπιφάνειαν τῶν τεμαχίων δὲν ὑπάρχει σημεῖον ἐπαφῆς, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ ἔκτυπα². Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀπόκειται νὰ ἐξετάσουν τοὺς λίθους, νὰ ἐπιβεβαιώσουν ἢ μὴ τὰ ἀνωτέρω καὶ νὰ εὕρουν τὸ σημεῖον ἐπαφῆς, ἐὰν ὑπάρχη.

Τὸ πλήρες κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς (πίν. 1) :

 ----- ἔρωσ Δημ -----
 ----- ο]ν Μιλῆ ν Διο[νύ]σιος) Τρινε -----
 ----- Μιλῆ Ὑγεῖνος Ἀργείου Μιλῆ ν -----
 ----- Ἀχε]ρδ ν Συνφέρων Ἀλεξάνδρο[ν -----
 5 ----- Ποσ]ειδωνίου Μιλῆ ν Σωκράτης Δι -----
 ----- ἐ]κ Μυρί ν Εὐήμερος Ζωίλου Μιλῆ -----
 ----- Μιλῆ ν Θεμισων Φιλοξένου -----
 ----- ερος Ἀριέμωνος Μιλῆ ν Διονυσ -----
 ----- Ἀν]τιγόνου Μιλῆ, Ἀπολλώνιος -----
 10 ----- ς Ἀπολλωνίδου Μιλῆ ν Ἀγαθ -----
 ----- Μιλῆ ν Εὐόδος Ἀθηνάδου Μιλῆ -----
 ----- στος Κρ...δου Μιλῆ ν Ἐν -----
 ----- Μιλίχου Μιλῆ ν Μητρ -----
 ----- στον Μιλῆ ν Ἐρμᾶς Ἀγα -----

¹ Τοιαύτη διαφορὰ ὅμως παρατηρεῖται καὶ μεταξὺ τῶν στίχων τῆς ἐπιγραφῆς I. G. II² 2035 εἰς διάφορα σημεῖα. Ὁ χαρακτὴρ δὲν ἐχάραξε τοὺς στίχους κατ' ἰσὺς ἀποστάσεις.

² Μετὰ τὸν στ. 19 (κατὰ τὴν παλαιὰν ἀρίθμησιν) τῶν τεμαχίων I. G. 2035 σφῆζονται ἱχνη γραμμάτων, ἐν ᾧ εἰς τὸν πρῶτον στίχον τοῦ παλαιοῦ τεμαχίου κατὰ τὸ πιθανὸν ἀντίστοιχον σημεῖον τὰ γράμματα σφῆζονται ἀκέραια καθ' ὅλον τὸ ὄψος.

- 15   - - - - οκλῆς) Φαλή ν ᾽Αλκιμος - - -
               - - - ᾽Ηρακλείδης ᾽Αθηναίου - - -
               - - ᾽Α]φροδισίου ἐξ Οἴ ν ᾽Απολλω[νι - - -
               - - Π]αμφίλου Φυλά ν ᾽Αγαθήμ[ερος - - -
               - - Σ]οννι ν ᾽Υγείνος ᾽Αμέμπι[ου - - -
 20   - - Π]ροσ ν Καλλίνικος ν Π - - -
               - - - - - - - - - I - I - - - - - - -
               - - - - - Μι]λή ᾽Ερμίας Α - - -
                   - - - Μι]λή ν ᾽Επιγέ[νης - - -
                   - - - - - Δέκμος I - - -
 25   - - - - - Μι]λή ν ᾽Αλ - - -

Ἐνωτέρω ἐνσωματώσα μερικὰς μικρὰς βελτιώσεις εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἢ τὴν συμπλήρωσιν τῶν στ. 1-3, 5, 9-15, 17, 18 καὶ 20. Ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Πιττάκη ἦτο ἀκριβὴς καὶ ὅτι κατὰ τὰ κύρια ἢ συμπλήρωσις τοῦ ἡτο ὀρθή. Στ. 1: [᾽Αν]ίερος, [Φι]ίερος κτλ. ἢ ἀπλῶς ᾽Ερος. Στ. 5: Πιθανῶς Δι[ο - -]. Στ. 13: Πιθανῶς Μη[ε]ρό - -]. Στ. 14: Πιθανῶς ᾽Αγα[θ - -], ἐὰν τὸ τρίτον γράμμα εἶναι Ἀ ἄλλως ᾽Αγλ - - - Στ. 25: ᾽Αλ - - - ἢ ᾽Αμ - - - Γράμματα μὴ διακρινόμενα εἰς τὰ ἔκτυπα διπεγραμμίσθησαν. ν = κενὸν ἑνὸς γράμματος,) = σημεῖον ὁμωνυμίας πατρὸς καὶ υἱοῦ¹. Εἰς τὸν στ. 10 μετὰ τὸ ᾽Αγαθ. σφίζεται κάθετος κεραία γράμματος καταστραφέντος, εἰς τὸ τέλος τοῦ στ. 15 ἡ κάτω δριζοντία καὶ τοῦ στ. 21 ἡ ἄνω δριζοντία κεραία γραμμάτων καταστραφέντων.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν I. G. II° 2035 καταγράφονται ἀνάμικτοι ἐφηβοὶ Μιλήσιοι, δηλ. ξένοι², καὶ ἄλλοι φέροντες δημοτικόν, δηλ. ᾽Αθηναίους, ὁ Kirchner τὴν προσέγραψεν εἰς τοὺς ἰδίους χρόνους μὲ τὴν ἐπιγραφὴν I. G. II° 2033, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφονται ἐφηβοὶ ἐπέγ-

¹ Τὸν στ. 24 συνεπλήρωσεν ὁ Dittenberger: Δέκμος ᾽Ιούνιος[?]. Τὸ προωνύμιον ὁμοῦς Δέκμος ἐχρησιμοποιοῦτο συχνὰ ὡς πλήρες ὄνομα. (Βλ. τὸ εἰρηστήριον τοῦ Dittenberger σελ. 336). Ἐνδέχεται λοιπὸν τὸ ἰῶτα νὰ εἶναι ἀρχικόν πατρωνυμικοῦ. Ἐν Hesperia 11 (1942) 75, ἀρ. 38₁₉, ἀναγράφεται κάποιος Δέκ ᾽Ιου[- - - -]. Ὁ ἐκδότης J. H. Oliver παραβάλλει τὴν ἄνωτέρω ἀμφίβολον συμπλήρωσιν τοῦ Dittenberger, ἀλλὰ συνεισφέρει δὲν τὴν εἰσάγει εἰς τὸ κείμενον τῆς ἐπιγραφῆς του. Ἐφ' ἑτέρου εἰς τὸ βιβλίον του The Athenian Expounders of the Sacred and Ancestral Law, Βαλτιμόρη 1950, σελ. 156, ἀρ. I 39, εἰς ἄλλην καὶ καλυτέραν μαρτυρίαν στηριζόμενος, συμπληρῶναι τὸν ἐν λόγῳ στίχον: Δεκ ᾽Ιούνιον - - -]. (Εἰς τὸ δὲ πρόμνημά του ἀντι see I 44 γρ. see p. 44 and I 36). Ἐπανεκδίδων τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν ὁ A. G. Woodhead, Hesperia 28 (1959) 283-285, ἀρ. 12, καὶ ἄγνωσθ τὴν δευτέραν ἐκδοσιν τοῦ Oliver συμπληρῶναι Δέκ ᾽Ιου[λιανόν - - -], ἐντελῶς ἄλλην βᾶσιν χρησιμοποιοῦν. Σκοπεῖ νὰ ἐξετάσῃ ἰδιαιτέρως τὴν σημαντικὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν.

² Βλ. περὶ τῶν Μιλησίων ἐφηβῶν τὴν σημείωσιν τοῦ Kirchner ἐν I. G. II° 1996₉ καὶ τὴν ἐκατ βιβλιογραφίαν.

γραφοὶ φέροντες δημοτικόν. Ἡ τελευταία ἀποδίδεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πρὸ τῶν μέσων τοῦ Β' μ. Χ. αἰῶνος χρόνους. Αἱ προσωπογραφικαὶ ἐνδείξεις ὁδηγοῦν εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ αἰῶνος¹. Ἐὰν λοιπὸν καὶ ἡ ἰδική μας ἐπιγραφὴ εἶναι σύγχρονος, θὰ ἀνήκῃ ὡσαύτως εἰς τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ Β' μ. Χ. αἰῶνος (περὶ τὸ ἔτος 120). Μεμονωμένα ὅμως παραδείγματα ἐπεγγράφων ἐφήθων, φερόντων δημοτικόν, συναντῶνται καὶ εἰς ὑστερωτέρους χρόνους².

Οἱ ἀναγραφόμενοι ἔφηβοι ἀνέρχονται συνολικῶς εἰς 45. Κατωτέρω διακρίνονται οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοὺς Μιλησίους καὶ τοὺς ἀπάτριδας. Προστίθεται ὁ στίχος, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστος ἀναφέρεται.

*Αθηναῖοι 8 :

[- - - - - Ἀχε]ρδ(ούσιος) 4	[- - - - - Σ]ουνι(εὺς) 2
[- - - - - ἐ]κ Μυρι(νούιτης) 6	Διο[νύ]σιος) Τρινε(μεεὺς) 2
[- - - Ἀ]φροδισίου ἐξ Οἴ(ου) 17	- - οκλῆς) Φαλη(ρεὺς) 15
[- - - - - Π]ροσ(πάλιος) 20	[- - - Π]αμφίλου Φυλά(σιος) 18

Μιλήσιοι 17 :

Εὐήμερος Ζωίλου Μιλή(σιος) 6	- - - ς Ἀπολλωνίδου Μιλή(σιος) 10
Εὐόδος Ἀθηνάδου Μιλή(σιος) 11	- - στος Κᾶ....δου Μιλή(σιος) 12
Ἐγγεῖνος Ἀργείου Μιλή(σιος) 3	[- - - Ἀν]τιγόνου Μιλή(σιος) 9
- - ερος Ἀρτέμωνος Μιλή(σιος) 8	- - - Μιλίχου Μιλή(σιος) 13

¹ Ὁ πρῶτος ἐκδότης, P. Graindor, B. C. H. 51 (1927) 306, ἀρ. 77, ἔθετε τὴν ἐπιγραφὴν I. G. II² 2033 εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ αἰῶνος, πιθανῶς εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ, ἐπὶ ἱστορικῶν καὶ προσωπογραφικῶν ἐνδείξεων στηριζόμενος. Ἐκ τῆς προσωπογραφικῆς συσχέτισεως εἰς τὸν στ. 29 συνάγεται ὅτι πάντως εἶναι παλαιότερα τοῦ ἔτους 128/9, ἐκ δὲ τῆς συσχέτισεως εἰς τὸν στ. 27 ὅτι εἶναι παλαιότερα τοῦ ἔτους 120 περίπου. Πρβ. Kirchner, Ath. Mitt. 52 (1927) 201.

² Πρβ. τὴν σημείωσιν τοῦ Kirchner ἐν I. G. II² 2068₁₁₁. Βλ. ὡσαύτως I. G. II² 2147, στ. 4, ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸν στ. 2 καὶ τὸν στ. 2 τοῦ δευτέρου ἐκ τῶν νέων τεμαχίων τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς, Γέρας Ἀντωνίου Κεραμοπούλου, Ἀθῆναι 1953, σελ. 510. Ἐς σημειώθη ὅτι εἰς τὰ νέα τεμάχια τῆς ἐπιγραφῆς I. G. II² 2147 (Β' μ. Χ. αἰ. κατὰ τὸν Kirchner) τὰ ὀνόματα τῶν ἐφήθων, ὡς φαίνεται, ἀναγράφονται ἐν συνεχείᾳ καὶ ὄχι κατὰ στήλας, ὅπως εἰς τὴν ἐπιγραφὴν μας, καὶ πρὸ παντὸς ὅτι εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐπιγραφὰς τὸ σχῆμα τοῦ γράμματος Ε εἶναι ὅμοιον ἰδίᾳ κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ὀριζοντίαν κεφαλαῖαν, ἢ ὅποια προεκτείνεται πέραν τοῦ ἡμικυκλίου. Βλ. τὴν φωτογραφίαν εἰς τὸ Γέρας, πίν. 26, εἰκ. 1. Πιθανῶς ἡ ἐπιγραφὴ I. G. II² 2147 εἶναι σύγχρονος μὲ τὴν ὑπὸ μελέτην. Αἱ συντομογραφίαι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐπεγγράφων τῆς ἐπιγραφῆς I. G. II² 2128, στ. 124-126, ἔχουν μείνει ἀνερμήνευτοι. Ὁ δεῦτερος ἐκ τῶν ἐφήθων αὐτῶν εἶναι Ἀρε(υλῆθεν ;).

[--- Ποσ]ειδωνίου Μιλῆ(σιος) 5	----- Μιλῆ(σιος) 7, 25
----- σιου Μιλῆ(σιος) 14	[----- Μι]λή(σιος) 3, 11, 23
[----- ο]υ Μιλῆ(σιος) 2	[----- Μιλ]ή(σιος) 22

Ἐργασίου ἔθνικότητος 20 :

Ἄγαθ ----- 10	Ἐρμᾶς Ἄγα ----- 14
Ἄγαθήμ[ερος -----] 18	Ἐρμίας Α ----- 22
Ἄλ ----- 25	Ἡρακλείδης Ἀθηναίου --- 16
Ἄλκιμος ----- 15	Θεμίσων Φιλοξένου --- 7
Ἀπολλω[νι -----] 17	Καλλίνικος Π ----- 20
Ἀπολλώνιος ----- 9	Μητρ ----- 13
Ἀέκμος ----- 24	Συνφέρων Ἀλεξάνδρο[υ ---] 4
Διονυσ ----- 8	Σωκράτης Δι ----- 5
Ἐν ----- 12	Υγιῆνος Ἀμέμπτ[ου ---] 19
Ἐπιγέ[νης -----] 23	-- ἔρωσ Δημ ----- 1

Τὰ άνωτέρω όνόματα συναντῶνται μετ' ἄντιστοιχον δημοτικόν ἢ ἔθνικόν εἰς τὰς έπομένας έπιγραφάς. Δέν μνημονεύονται έπιγραφαί παλαιότεραι τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων διά τούς Ἀθηναίους καί δέν άνεζητήθησαν έπιγραφαί μη άττικαί διά τούς Μιλησίους.

Ἄφροδίσιος ἔξ Οὔου: I. G. II° 1945₈₄, 2018₈₂, 2037₇₈.

Ἀπολλωνίδης Μιλήσιος: I. G. II° 9365, 9544, 9877.

Ἀρτέμων Μιλήσιος: I. G. II° 1028₁₅₄, 2024₇₇, 9437.

Εδῆμερος Μιλήσιος: I. G. II° 1043₁₂₀, 2024₁₁₅, 2026₈₅, 9595, 9596, 9815, 9936.

Εξοδος Μιλήσιος: I. G. II° 1996₁₈₁, ₂₈₁, 2026₇₂, 7759, 9465, 9935, 9812.

Ζωίλος Μιλήσιος: I. G. II° 2271₂₈, 9406, 9611, 9621, 9622, 9648 (Ἄττικῆ έπιγρ.), 9723.

Ποσειδώνιος Μιλήσιος: I. G. II° 9926.

Υγιῆνος Μιλήσιος: I. G. III° 1996₂₁₀, ₂₇₁, 2271₂₂, 9905, 9906, *Hesperia* 23, (1954), 273, άρ. 119.

The Institute for Advanced Study
Princeton, N. J.

Γ. Α. ΣΤΑΜΙΡΗ